

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 219. Dexter Gordon, 27 februari 1923 in Los Angeles geboren, begon op zijn 13e met klarinet, pakte twee jaar later de altsaxofoon op, verliet toen hij 17 was de middelbare school en werd tenorsaxofonist. In deze geschiedenis hoorden we hem bij de big bands van Louis Armstrong en Billy Eckstine, allebei in 1944, daarvoor had hij drie jaar bij Lionel Hampton gespeeld. Ergens in 1943 kwam Dexter Gordon op de plaat met een kwintet waarin Harry 'Sweets' Edison op trompet, Nat Cole aan de piano, mogelijk Johnny Miller op bas, en wie de drummer was bleef onbekend. De twintig jaar oude Gordon was een van de eersten die als model voor zijn stijl koos: Prez, Lester Young.

plaat 1

Dexter Gordon Quintet: I found a new baby (Palmer, Williams)
B/1 - 4:39 - Spotlite SPJ 136

"I found a new baby" dat nog eens op 78-toeren schijnt te zijn verschenen, op Mercury o.a., dit tweede stuk kwam pas in '77 te voorschijn: "I blowed and gone".

zelfde

Dexter Gordon Quintet: I blowed and gone (Dexter Gordon)
B/4 - 4:42 - idem

"I blowed and gone" van Dexter Gordon, 1943 in Los Angeles gespeeld door zijn Quintet: Harry 'Sweets' Edison-trompet, Dexter Gordon-tenorsaxofoon, Nat Cole-piano, Johnny Miller-bas, onbekende drummer. Een redelijk populair geworden sextet maakte 19 februari/zijn plaatdebuut, we hoorden het al eens achter Billie Holiday. Leider was pianist Eddie Heywood die zelf voornamelijk bekend werd en is gebleven door zijn modieuze vertolking van "Begin the beguine" Doc Cheatham op trompet, Vic Dickenson-trombone, Lem Davis-altsaxofoon, Al Lucas-bas, Jack Parker-drums. Ik koos twee stukken uit de Commodore-session, dit is eerst "I can't believe that you're in love with me".

plaat 2

Eddie Heywood a/h Orchestra: I can't believe that you're in love
A/laatst-3:11-Top Rank HJA with me (McHugh, Gaskill)
16508

Na Jimmy McHugh's "I can't believe that you're in love with me" nu Edgar Sampson's "Blue Lou".

zelfde

Eddie Heywood a/h Orchestra: Blue Lou (Edgar Sampson)
B/laatst - 2:54 - idem

1944

Doc Cheatham-trompet, Vic Dickenson-trombone, Lem Davis-alt saxofoon, Eddie Heywood-piano, Al Lucas-bas, Jack Parker-drums: "Blue Lou" uit de Commodore-session van Eddie Heywood and his Orchestra in New York City, 19 februari 1944.

De periode 1940-1945 was de tijd waarin Bebop ontstond, zich ontwikkelde, ^{een} ~~evol~~ ^{tie} ~~te~~ dus, later ten onrechte als revolutie bestempeld. Maar er waren ook hele andere muzikale ontwikkelingen. Net als bij de eerste wereldoorlog had nu bij de tweede een sterke migratie plaats van, vooral zwarte mensen, uit het Zuiden naar de grote industrie-gebieden, met name California. Zo kon daar de Swing Band van Lucky Millinder zijn repertoire gaan ombuigen naar de blues die favoriet was bij de Zuiderlingen. In New York deed Cootie Williams hetzelfde, en Lionel Hampton ontwikkelde zijn Jump Jazz. Ook de geacheveerde swingstijl van de Jimmy Lunceford Band moest ~~bijgesteld~~ ^{bijgesteld} worden wilde men de klantenkring behouden - ik heb het allemaal laten horen in de NDS Jazzgeschiedenis. De verfijningen van de harmoniën, de accoorden, in Bebop het gecompliceerder worden van de melodiën, vooral de ritmische ontwikkeling die Bebop meebracht, deed een aantal musici afhaken, en een deel van het publiek. Dat deel wat een eenvoudige beat wilde horen en melodiën waar je je hersens niet te veel bij in te spannen, hoefde. De keus was makkelijk, want al voor er echt van Bebop sprake was werd eenvoudige jazz aangeleverd. Door de grote bands die blues gingen spelen, door de jump bands, groot en klein. Van de kleine was die van Louis Jordan veruit het populairst. In 1938 had hij als eerste alt saxofonist ontslag genomen bij Chick Webb, Jordan was toen 30, ~~en~~ ^{en} begon hij een kwintet, zijn 'Tympany Five'. Dit is een typisch oorlogstijdmuziekje van hem: "Infantry blues".

plaat 3 Louis Jordan a/h Tympany Five: Infantry blues (Jordan)
A/3 - 2:40 - Swing House SWH 9

Eddie Roane-trompet, Louis Jordan-alt saxofoon maar vooral zang, Arnold Thomas-piano, Po Simpkins-bas en Shadow Wilson-drums: "Infantry blues". Uit diezelfde tijd, tweede helft 1943, nu het werkje dat een jaar eerder op Decca voor Jordan een hit was: "Five guys named Moe".

plaat 4 Louis Jordan a/h Tympany Five: five guys named Moe (Jordan)
A/4 - 3:10 - Swing House SWH 14